

ພຣະຄຳພີ

ພຣະຄຳ ປັນຍາຈານ

ສະບັບ 2010

ປັນຍາຈານ

ບົດທີ 1

ຖ້າບໍ່ມີພຣະເຈົ້າແລ້ວ ການງານ ແລະ ປັນຍາທັງໝົດຂອງມະນຸດ ກໍບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ

¹ຖ້ອຍຄຳຂອງປັນຍາຈານ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງດາວິດ ກະສັດໃນ ເຢຣູຊາເລັມ.

² ປັນຍາຈານກ່າວວ່າ ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ ບໍ່ໄດ້ຜົນ

ສາລະພັດລ້ວນແຕ່ບໍ່ໄດ້ຜົນ.

³ ມະນຸດເຮັດວຽກໜັກຈົນໝົດເທື່ອແຮງພາຍໃຕ້ດວງຕາເວັນ

ລາວໄດ້ປະໂຫຍດຫຍັງຈາກງານທັງໝົດທີ່ລາວເຮັດນັ້ນ?

ສິ່ງສາລະພັດທີ່ປາດຖະໜາກໍລ່ວງລັບໄປ

⁴ ຊົ່ວອາຍຸໜຶ່ງລ່ວງໄປ ແລະອີກຊົ່ວອາຍຸໜຶ່ງກໍມາ

ແຕ່ແຜ່ນດິນໂລກຍັງຄົງເດີມຢູ່ເປັນນິດ.

⁵ ດວງຕາເວັນຂຶ້ນ ແລະດວງຕາເວັນຕົກ

ແລ້ວຮີບໄປເຖິງບ່ອນ ຊຶ່ງມັນຂຶ້ນມານັ້ນ.

⁶ ລົມພັດໄປທາງໃຕ້ ແລ້ວວຽນກັບໄປທາງເໜືອ ລົມພັດວຽນໄປວຽນມາ

ແລ້ວລົມກໍພັດກັບຕາມທາງວຽນຂອງມັນ.

⁷ ແມ່ນ້ຳທັງຫລາຍໄຫລໄປສູ່ທະເລ ແຕ່ທະເລກໍບໍ່ເຕັມ

ແມ່ນ້ຳໄຫລໄປສູ່ບ່ອນໃດກໍໄຫລໄປສູ່ບ່ອນນັ້ນອີກ.

⁸ ສາລະພັດນຳໄປສູ່ຄວາມເບື້ອໜ່າຍ ແມ່ນໃຜກໍເວົ້າບໍ່ອອກ

ຕາກໍເບິ່ງບໍ່ອີ່ມ ຫລືທູກໍຟັງບໍ່ເຕັມ.

⁹ ສິ່ງທີ່ເປັນຂຶ້ນແລ້ວຄືສິ່ງທີ່ຈະເປັນຂຶ້ນອີກ ສິ່ງທີ່ເຮັດແລ້ວຄືສິ່ງທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດອີກ

ແລະບໍ່ມີສິ່ງໃດໃໝ່ພາຍໃຕ້ດວງຕາເວັນ.

¹⁰ ມີອັນໃດແດ່ທີ່ເຂົາຈະເວົ້າໄດ້ວ່າ “ເບິ່ງແມ່ ສິ່ງນີ້ໃໝ່”

ສິ່ງນັ້ນມີຢູ່ແລ້ວໃນສະໄໝກ່ອນເຮົາທັງຫລາຍ.

¹¹ ບໍ່ມີການຈິຈຳເຖິງສະໄໝກ່ອນ

ແລະຈະບໍ່ມີການຈົດຈຳສິ່ງຫລັງໆທີ່ຈະເກີດມາທ່າມກາງປັນດາຜູ້ທີ່ມາພາຍຫລັງ.

ສະຕິປັນຍາ ແລະ ຄວາມຮູ້ຫລວງຫລາຍນຳຄວາມເສົ້າໂສກ ແລະ ຄວາມເສຍໃຈມາສູ່ເຮົາ

¹²ຂ້າພະເຈົ້າ ປັນຍາຈານ ເຄີຍເປັນກະສັດເໜືອອິສຣາເອນ ໃນກຸງ ເຢຣູຊາເລັມ. ¹³ຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງໃຈຊອກ ແລະສະແຫວງຫາໂດຍສະຕິປັນຍາ ເຖິງສິ່ງສາລະພັດທີ່ເຮັດພາຍໃຕ້ພ້າສະຫວັນ ເປັນເລື່ອງຍາກລຳບາກຊຶ່ງພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ລູກຂອງມະນຸດເຮັດຢູ່ນັ້ນ. ¹⁴ຂ້າພະເຈົ້າ ເຄີຍເຫັນການທັງປວງ ຊຶ່ງເຂົາເຮັດພາຍໃຕ້ດວງຕາເວັນ ແລະເບິ່ງແມ່ ສາລະພັດກໍບໍ່ໄດ້ຜົນ ຄື

ກິນລົມກິນແລ້ງ.

¹⁵ ແມ່ນຫຍັງທີ່ຄິດແລ້ວຈະເຮັດໃຫ້ຊີ້ບໍ່ໄດ້

ແລະແມ່ນຫຍັງທີ່ຂາດຢູ່ຈະນັບໃຫ້ຄົບກໍບໍ່ໄດ້.

¹⁶ ຂ້າພະເຈົ້າຄິດໃນໃຈວ່າ “ເບິ່ງແມ່ ຂ້າພະເຈົ້າມີຖານະສູງ ແລະໄດ້ສະຕິປັນຍາຫລາຍກວ່າທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນເມືອງ ເຢຣູຊາເລັມ ກ່ອນຂ້າພະເຈົ້າ ເອີ ໃຈຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ເຫັນໃນສະຕິປັນຍາ ແລະຄວາມຮູ້ຢ່າງຫລວງຫລາຍ”. ¹⁷ ຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງໃຈຈະໄດ້ຮູ້ສະຕິປັນຍາ ຮູ້ຄວາມບ້າ ແລະຄວາມໂງ່ຈ້າ ຂ້າພະເຈົ້າສັງເກດເຫັນວ່າເລື່ອງນີ້ກໍເປັນພຽງແຕ່ການໄລ່ຕາມລົມ.

¹⁸ ເພາະໃນສະຕິປັນຍາຫລວງຫລາຍກໍມີຄວາມທຸກລະທົມຫລາຍ

ແລະບຸກຄົນທີ່ເພີ່ມຄວາມຮູ້ ກໍເພີ່ມຄວາມເສົ້າໂສກ.

ບົດທີ 2

ຄວາມເບີກບານມ່ວນຊື່ນ ແລະ ຄວາມໂງ່ຈ້າກໍບໍ່ໄດ້ຜົນ

¹ ຂ້າພະເຈົ້າຄິດໃນໃຈວ່າ “ມາແມ່ ມາລອງຄວາມເບີກບານມ່ວນຊື່ນກັນເບິ່ງ ຈົ່ງມ່ວນຊື່ນສະບາຍໃຈໄປ” ແຕ່ເບິ່ງແມ່ ເລື່ອງນີ້ກໍບໍ່ໄດ້ຜົນເຊັ່ນກັນ. ² ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກ່ຽວກັບການຫົວຂວັນວ່າ “ເຈົ້າບ້າບໍ່” ແລະກ່າວເຖິງຄວາມຄວາມເບີກບານມ່ວນຊື່ນວ່າ “ມີປະໂຫຍດອັນໃດ?” ³ ຂ້າພະເຈົ້າຄິດໃນໃຈວ່າຈະເຮັດຢ່າງໃດ ກາຍຈິ່ງຈະຄຶກຄັກດ້ວຍເຫລື້າອະນຸນ ແລະໃຈຍັງຄົງແນະນຳຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍສະຕິປັນຍາ ແລະຈະເກາະຄວາມໂງ່ຈ້າໄວ້ຢ່າງໃດ ຈົນຂ້າພະເຈົ້າຈະເຫັນໄດ້ວ່າ ແມ່ນຫຍັງດີສຳລັບໃຫ້ລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງມະນຸດເຮັດພາຍໃຕ້ທ້ອງຟ້າຕະຫລອດຊີວິດຂອງພວກເຂົາ.

ເຮືອນໃຫຍ່ໆ ແລະ ຊັບສົມບັດກໍບໍ່ໄດ້ຜົນ

⁴ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຫລາຍ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສ້າງເຮືອນຫລາຍຫລັງ ແລະບູກສວນອະນຸນຫລາຍຕອນ ⁵ ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດສວນພັກຜ່ອນຢ່ອນໃຈ ແລະສວນໝາກໄມ້ຫລາຍແຫ່ງ ບູກຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກທຸກຢ່າງໄວ້ໃນສວນເຫລົ່ານັ້ນ ⁶ ຂ້າພະເຈົ້າສ້າງສະນ້ຳຫລາຍສະສົມລັບຕົວເອງ ເພື່ອຈະໃຊ້ນ້ຳໃນສະນ້ຳນັ້ນທົດຕົ້ນໄມ້ທີ່ກຳລັງງອກງາມ ⁷ ຂ້າພະເຈົ້າຊື້ຂ້າທາດຊາຍຍິງໄວ້ ມີຂ້າທາດເກີດຂຶ້ນໃນເຮືອນ ຂ້າພະເຈົ້າມີຝູງງົວຝູງແບ້ແກະເປັນສົມບັດຫລາຍກວ່າຂອງບັນດາຄົນທີ່ຢູ່ໃນກຸງ ເຢຣູຊາເລັມ ກ່ອນຂ້າພະເຈົ້າ ⁸ ຂ້າພະເຈົ້າສະສົມເງິນຄຳໄວ້ ແລະຮວບຮວມຊັບສົມບັດອັນຄວນຄູ່ກັບກະສັດ ແລະຄວນຄູ່ກັບເມືອງທັງຫລາຍ ຂ້າພະເຈົ້າມີນັກຮ້ອງຊາຍຍິງສຳລັບຕົວເອງ ແລະເມຍນ້ອຍ ຊຶ່ງເປັນສິ່ງຖືກໃຈຂອງຜູ້ຊາຍ. ⁹ ຂ້າພະເຈົ້າຈິ່ງເປັນໃຫຍ່ ແລະຈະເລີນຫລາຍກວ່າບັນດາຄົນທີ່ເຄີຍຢູ່ມາກ່ອນຂ້າພະເຈົ້າໃນ ເຢຣູຊາເລັມ ແລະສະຕິປັນຍາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຍັງຄົງຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າ.

¹⁰ ສິ່ງໃດໆທີ່ຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢາກເຫັນ ຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ປິດບັງ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ທຳມາໃຈຈາກຄວາມເບີກບານມ່ວນຊື່ນໃດໆ ເພາະໃຈຂ້າພະເຈົ້າພົບຄວາມສະຫຼຸກສະໜານໃນບັນດາງານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະນີ້ເປັນສ່ວນຈາກງານທັງໝົດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ¹¹ ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຫັນ

ມາເບິ່ງບັນດາສິ່ງທີ່ມີຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດ ແລະຄວາມອິດເມື່ອຍທີ່ຂ້າພະເຈົ້າທຸ້ມເຫລົງໄປແລະເບິ່ງແມ່ ທຸກຢ່າງກໍບໍ່ໄດ້ຜົນ ຄື ກິນລົມກິນແລ້ງ ແລະບໍ່ເປັນປະໂຫຍດຫຍັງພາຍໃຕ້ດວງຕາເວັນ.

ການງານ ຊັບສົມບັດ ແລະ ສະຕິບັນຍາກໍບໍ່ໄດ້ຜົນ

¹²ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຫັນມາພິຈາລະນາສະຕິບັນຍາ ຄວາມບ້າ ແລະຄວາມໂງ່ຈ້າ ເພາະຄົນທີ່ມາພາຍຫລັງກະສັດຈະເຮັດຫຍັງໄດ້ແດ່ ລາວກໍເຮັດສິ່ງທີ່ລາວເຮັດມາດົນແລ້ວນັ້ນໄດ້. ¹³ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າສະຕິບັນຍາວິເສດກວ່າຄວາມໂງ່ຈ້າ ເໝືອນກັບຄວາມສະຫວ່າງວິເສດກວ່າຄວາມມືດ.

¹⁴ຄົນມີສະຕິບັນຍາກໍມີຕາຢູ່ໃນສະໝອງ ແຕ່ຄົນໂງ່ຢ່າງໃນຄວາມມືດ ເຖິງປານນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຍັງເຫັນວ່າ ເຫດການຢ່າງດຽວກັນເກີດຂຶ້ນແກ່ພວກເຂົາທັງປວງ.

¹⁵ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຄິດໃນໃຈວ່າ

“ເຫດການອັນເກີດແກ່ຄົນໂງ່ສັນໃດ ກໍຈະເກີດກັບຕົວຂ້າພະເຈົ້າສັນນັ້ນ

ຖ້າຢ່າງນັ້ນແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າຈະມີສະຕິບັນຍາຫລວງຫລາຍໄປເຮັດຫຍັງ?”

ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຄິດໃນໃຈວ່າ “ເລື່ອງນີ້ກໍບໍ່ໄດ້ຜົນຄືກັນ”.

¹⁶ເພາະຕະຫລອດໄປ ບໍ່ມີໃຜລະນຶກເຖິງຄົນມີສະຕິບັນຍາຫລາຍກວ່າຄົນໂງ່ ດ້ວຍເຫັນວ່າໃນອະນາຄົດກໍລິມະຊານໝົດແລ້ວ ແລ້ວຄົນມີສະຕິບັນຍາກໍຕາຍເໝືອນກັບຄົນໂງ່ຄືກັນ. ¹⁷ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງກຽດຊັງຊີວິດ ເພາະວ່າການງານທີ່ເຂົາເຈົ້າເຮັດກັນພາຍໃຕ້ດວງຕາເວັນກໍຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ເພາະສິ່ງສາລະພັດກໍລ້ວນແຕ່ບໍ່ໄດ້ຜົນ ຄືກິນລົມກິນແລ້ງ.

¹⁸ຂ້າພະເຈົ້າກຽດຊັງວຽກງານທັງໝົດຂອງຂ້າພະເຈົ້າຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າເຮັດວຽກຫັກຈົນໝົດເທື່ອແຮງຢູ່ພາຍໃຕ້ດວງຕາເວັນ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຈໍາຕ້ອງປະວຽກນັ້ນໄວ້ໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ມາພາຍຫລັງຂ້າພະເຈົ້າ. ¹⁹ແລ້ວໃຜຈະໄປຮູ້ວ່າຄົນນັ້ນຈະເປັນຄົນມີສະຕິບັນຍາຫລືຄົນໂງ່ ປານນັ້ນລາວກໍຄອບຄອງບັນດາການງານຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດຈົນໝົດເທື່ອແຮງມາແລະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໃຊ້ສະຕິບັນຍາເຮັດພາຍໃຕ້ດວງຕາເວັນ. ອັນນີ້ກໍບໍ່ໄດ້ຜົນ. ²⁰ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງອັດອັນຕັນໃຈຫລາຍເຖິງເລື່ອງການງານທັງໝົດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າເຮັດຈົນໝົດເທື່ອແຮງພາຍໃຕ້ດວງຕາເວັນ. ²¹ດ້ວຍວ່າມີຄົນທີ່ເຮັດວຽກໂດຍໃຊ້ສະຕິບັນຍາຄວາມຮູ້ແລະຄວາມຊໍານານ ແຕ່ແລ້ວກໍປະວຽກນັ້ນໃຫ້ເປັນສ່ວນຂອງອີກຄົນໜຶ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ອອກແຮງເຮັດວຽກນັ້ນ ອັນນີ້ກໍບໍ່ໄດ້ຜົນ ແລະຊົ່ວຮ້າຍຫລາຍ. ²²ເພາະວ່າລາວໄດ້ຫຍັງຈາກບັນດາວຽກງານອັນໜັກໜ່ວງແລະຄວາມທຸກລະທົມໃນໃຈທີ່ລາວຕ້ອງເຮັດພາຍໃຕ້ດວງຕາເວັນ. ²³ດ້ວຍວ່າວັນເດືອນປີທັງຫລາຍຂອງລາວມີແຕ່ຄວາມເຈັບປວດ ແລະກິດທຸລະຂອງລາວກໍຄວາມສະຫລົດໃຈ ຕອນກາງຄືນຈິດໃຈຂອງລາວກໍບໍ່ຢຸດພັກສະຫງົບ ອັນນີ້ກໍບໍ່ໄດ້ຜົນດ້ວຍ.

²⁴ສໍາລັບມະນຸດນັ້ນ ບໍ່ມີຫຍັງດີໄປກວ່າກິນ ແລະດື່ມ ກັບຫາຄວາມມ່ວນຊື່ນສໍາລັບຈິດໃຈໃນການງານຂອງຕົນ. ນີ້ແຫລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າເປັນມາຈາກພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າ. ²⁵ດ້ວຍວ່າຖ້າບໍ່ອາໄສພຣະເຈົ້າ ໃຜຈະກິນໄດ້ ຫລືໃຜຈະຊື່ນປານໄດ້? ²⁶ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າປະທານ

ສະຕິປັນຍາ ຄວາມຮູ້ ແລະຄວາມຍິນດີໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ພຣະອົງພໍພຣະໄທໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະອົງ ແຕ່ສ່ວນຄົນບາບ ພຣະອົງປະທານວຽກງານທີ່ຕ້ອງເກັບກຸ່ວ ແລະສະສົມ ເພື່ອໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ພໍພຣະໄທຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ ອັນນີ້ກໍບໍ່ໄດ້ຜິນຄືກິນລົມກິນແລ້ງ.

ບົດທີ 3

ຄວາມສະໝຸກສະໜານທັງຫລາຍຢູ່ຊົ່ວຄາວ

- 1 ມີລະດູສຳລັບທຸກສິ່ງ
ແລະມີເວລາກຳນົດສຳລັບການງານທຸກຢ່າງພາຍໃຕ້ພຳສະຫວັນ
- 2 ມີເວລາເກີດ ແລະມີເວລາຕາຍ
ມີເວລາປູກ ແລະມີເວລາຖອນສິ່ງທີ່ປູກຖິ້ມ
- 3 ມີເວລາຂ້າ ແລະມີເວລາຮັກສາໃຫ້ຫາຍ
ມີເວລາຮີ້ທຳລາຍລົງ ແລະມີເວລາກໍ່ສ້າງຂຶ້ນ
- 4 ມີເວລາຮ້ອງໄທ້ ແລະມີເວລາຫົວຮ້ອງ
ມີເວລາໂສກເສົ້າ ແລະມີເວລາເຕັ້ນລຳ
- 5 ມີເວລາໂຍນຫິນຖິ້ມ ແລະມີເວລາເກັບຮວບຮວມຫິນໄວ້
ມີເວລາກອດກັນ ແລະມີເວລາຍົກເວັ້ນການກອດ
- 6 ມີເວລາສະແຫວງຫາ ແລະມີເວລາສູນຫາຍ
ເວລາເກັບຮັກສາໄວ້ ແລະເວລາໂຍນຖິ້ມໄປ
- 7 ມີເວລາຈີກຂາດ ແລະເວລາຫຍິບ
ເວລາງຽບ ແລະເວລາເວົ້າ
- 8 ມີເວລາຮັກ ແລະມີເວລາກຽດຊັງ
ເວລາສົງຄາມ ແລະເວລາສັນຕິ

⁹ຄົນງານໄດ້ກຳໄລຫຍັງຈາກການງານຂອງຕົນ? ¹⁰ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນພາລະ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ມະນຸດເຮັດຢູ່ນັ້ນ. ¹¹ພຣະອົງກະທຳໃຫ້ສັບພະທຸກສິ່ງງົດງາມຕາມລະດູການຂອງມັນ ພຣະອົງບັນຈຸໂລກໄວ້ໃນຈິດໃຈຂອງມະນຸດ ແຕ່ມະນຸດຍັງເບິ່ງບໍ່ເຫັນວ່າ ພຣະເຈົ້າກະທຳຫຍັງໄວ້ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນເດີມຈົນວາລະສຸດປາຍ. ¹²ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ແລ້ວວ່າສຳລັບພວກເຂົາບໍ່ມີຫຍັງທີ່ຈະດີໄປກວ່າຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ ແລະເຮັດການດີຕະຫລອດຊີວິດ. ¹³ແລະເປັນຂອງປະທານຈາກພຣະເຈົ້າແກ່ມະນຸດທີ່ຈະໃຫ້ມະນຸດໄດ້ກິນດື່ມ ແລະມ່ວນຊື່ນໃນບັນດາການງານຂອງພວກເຂົາ. ¹⁴ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຢູ່ວ່າສາລະພັດທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງກະທຳກຳລັງຢູ່ເປັນນິດ ຈະເພີ່ມເຕີມຫຍັງເຂົ້າໄປອີກກໍບໍ່ໄດ້ ຫລືຈະຖອດຫຍັງອອກກໍບໍ່ໄດ້ ພຣະເຈົ້າຊົງກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ ເພື່ອໃຫ້ຄົນທັງຫລາຍມີຄວາມຍຳເກາງຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງ. ¹⁵ສິ່ງໃດໆຊຶ່ງເປັນຢູ່ໃນປະຈຸບັນກໍເປັນຢູ່ມາດົນແລ້ວ ແລະສິ່ງໃດໆທີ່ຈະເປັນມາກໍເຄີຍເປັນຢູ່ມາດົນແລ້ວ ແລະພຣະເຈົ້າຊົງສະແຫວງຫາສິ່ງທີ່ລ່ວງລັບໄປນັ້ນ.

¹⁶ຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກ ຢູ່ພາຍໃຕ້ດວງຕາເວັນ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າໃນບ່ອນຂອງຄວາມຍຸດຕິທຳມີຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຢູ່ດ້ວຍ ແລະໃນບ່ອນຂອງຄວາມຊອບທຳມີຄວາມຊົ່ວຊ້າຢູ່ນຳ. ¹⁷ຂ້າພະເຈົ້າຄິດໃນໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ “ພຣະເຈົ້າຈະພິພາກສາຄົນຊອບທຳ ແລະຄົນຊົ່ວຮ້າຍ ເພາະມີເວລາກຳນົດໄວ້ສຳລັບທຸກເລື່ອງ ແລະສຳລັບການງານທຸກຢ່າງ”.

¹⁸ຂ້າພະເຈົ້າຄິດໃນໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບສະພາບຂອງມະນຸດວ່າ “ພຣະເຈົ້າທົດສອບພວກເຂົາ ເພື່ອຈະສະແດງວ່າພວກເຂົາເປັນເໝືອນສັດເທົ່ານັ້ນ”. ¹⁹ເພາະວ່າເຄາະຮ້າຍຂອງມະນຸດຊາດກັບເຄາະຮ້າຍຂອງສັດເດຍລະສານນັ້ນຄືກັນ ຄືຝ່າຍໜຶ່ງຕາຍ ອີກຝ່າຍໜຶ່ງກໍຕາຍຄືກັນ ທັງສອງມີລົມຫາຍໃຈຢ່າງດຽວກັນ ແລະມະນຸດບໍ່ມີຫຍັງດີກວ່າສັດເດຍລະສານ ເພາະສາລະພັດກໍບໍ່ໄດ້ຜົນ. ²⁰ສິ່ງສາລະພັດໄປຢູ່ບ່ອນດຽວກັນ ສິ່ງສາລະພັດເປັນມາຈາກຂີ້ຜຸ່ນດິນ ແລະສິ່ງສາລະພັດກັບເປັນຂີ້ຜຸ່ນດິນອີກ. ²¹ໃຜຮູ້ວ່າຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດໄປສູ່ເບື້ອງເທິງຫລືບໍ່ ແລະວິນຍານຂອງສັດເດຍລະສານລົງໄປສູ່ພື້ນແຜ່ນດິນຫລືບໍ່?

²²ເພາະສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເຫັນວ່າ ບໍ່ມີຫຍັງດີໄປກວ່າທີ່ມະນຸດຈະຊົມຊື່ນຍິນດີໃນການງານຂອງຕົນ ດ້ວຍວ່ານັ້ນເປັນສ່ວນຂອງລາວ ໃຜຈະນຳລາວໃຫ້ເຫັນວ່າແມ່ນຫຍັງຈະເປັນມາພາຍຫລັງລາວ?

ບົດທີ 4

ບັນດາການຂົ່ມເຫັງ ຄວາມຊົ່ວຊ້າ ແລະ ການພົບອຸປະສັກຕ່າງໆ ກໍບໍ່ໄດ້ຜົນ

¹ຂ້າພະເຈົ້າພິຈາລະນາບັນດາການຂົ່ມເຫັງທີ່ເກີດຂຶ້ນພາຍໃຕ້ດວງຕາເວັນອີກ ແລະເບິ່ງແມ່ນ້ຳຕາຂອງຜູ້ທີ່ຖືກຂົ່ມເຫັງ ບໍ່ມີຄົນເລົ່າໂລມພວກເຂົາ ຝ່າຍຜູ້ຂົ່ມເຫັງນັ້ນກຳອຳນາດ ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດເລົ່າໂລມພວກເຂົາ. ²ເພາະສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຍົກຍອງຄົນທີ່ຕາຍໄປແລ້ວ ຍັງມີໂຊກດີຫລາຍກວ່າຄົນທີ່ຍັງເປັນຢູ່ ³ເອີ ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເປັນມາ ທີ່ຍັງບໍ່ເຫັນການຊົ່ວທີ່ເກີດຂຶ້ນພາຍໃຕ້ດວງຕາເວັນ ກໍຍັງດີກວ່າຄົນທັງສອງຈຳພວກນັ້ນ.

⁴ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າພິຈາລະນາບັນດາການງານອັນໜັກໜ່ວງ ແລະບັນດາສິມີໃນການງານ ເພາະເຫດນີ້ຄົນຈຶ່ງຖືກເໜືອນບ້ານຂອງຕົນອິດສາ. ອັນນີ້ກໍບໍ່ໄດ້ຜົນ ຄືໄລ່ຕາມລົມ.

⁵ ຄົນໂງ່ງໍມີ ແລະກິນເນື້ອໜັງຂອງຕົນເອງ.

⁶ ຄວາມສະຫງົບສຸກກຳມີໜຶ່ງ
ກໍຍັງດີກວ່າການງານອັນໜັກໜ່ວງຈົນໝົດເທື່ອແຮງສອງກຳມີ
ແລະກິນລົມກິນແລ້ງ.

⁷ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າເຫັນຄວາມບໍ່ໄດ້ຜົນພາຍໃຕ້ດວງຕາເວັນອີກ.

⁸ ຄື ຄົນໜຶ່ງຢູ່ຄົນດຽວ ບໍ່ມີຄົນອື່ນ ບໍ່ມີລູກ ຫລືພັນອາງ
ແຕ່ລາວເຮັດການງານບໍ່ຢຸດບໍ່ຢ່ອນ
ຕາຂອງລາວບໍ່ເຄີຍອີ່ມຄວາມຮັ່ງມີ.

ລາວບໍ່ເຄີຍຄິດວ່າ “ຂ້ອຍເຮັດວຽກໜັກຈົນໝົດເທື່ອແຮງ ແລະຕົວຂ້ອຍອົດໆຢາກງ
ເພື່ອຜູ້ໃດ” ອັນນີ້ກໍບໍ່ໄດ້ຜົນ ແລະເປັນເລື່ອງຊົ່ວຮ້າຍ.

⁹ ສອງຄົນກໍດີກວ່າຄົນດຽວ

ເພາະວ່າພວກເຂົາທັງສອງໄດ້ຮັບຜົນຂອງການດີ.

¹⁰ ດ້ວຍວ່າຖ້າຄົນໜຶ່ງລົ້ມລົງ ອີກຄົນໜຶ່ງຈະໄດ້ຍົກເພື່ອນຂອງຕົນໃຫ້ລຸກຂຶ້ນ
ແຕ່ວິບັດແກ່ຄົນນັ້ນທີ່ຢູ່ຄົນດຽວເມື່ອລາວລົ້ມລົງ ຈະບໍ່ມີຜູ້ອື່ນຍົກລາວໃຫ້ລຸກຂຶ້ນ.

¹¹ ອັນໜຶ່ງ ຖ້າສອງຄົນນອນຢູ່ນຳກັນ ພວກເຂົາກໍອົບອຸ່ນ
ແຕ່ຖ້ານອນຄົນດຽວຈະອຸ່ນຢ່າງໄດ້ໃດ?

¹² ເຖິງແມ່ນວ່າຄົນໜຶ່ງສູ້ຄົນດຽວໄດ້ ສອງຄົນຈະສູ້ລາວໄດ້ແນ່ນອນ
ເຊືອກສາມກຽວຈະຂາດງ່າຍກໍບໍ່ໄດ້.

¹³ ເດັກໜຸ່ມຍາກຈົນ ແລະມີສະຕິປັນຍາກໍດີກວ່າເຖົ້າຊະລາ ແລະໂງ່ຈ້າ ຜູ້ບໍ່ຍອມຮັບຄຳ
ແນະນຳອີກແລ້ວ. ¹⁴ ເຖິງແມ່ນວ່າຄົນໜຸ່ມນັ້ນອອກມາຈາກຄູກແລ້ວຂຶ້ນເປັນກະສັດ ຫລືເກີດ
ເປັນຄົນຍາກຈົນໃນອານາຈັກຂອງຕົນ. ¹⁵ ຂ້າພະເຈົ້າພິຈາລະນາບັນດາຄົນທີ່ມີຊີວິດເຄື່ອນໄຫວ
ໄປມາຢູ່ພາຍໃຕ້ດວງຕາເວັນ ຄົນໜຸ່ມນັ້ນກໍຂຶ້ນເປັນກະສັດແທນ. ¹⁶ ປະຊາຊົນທັງຫລາຍຄືບັນ-
ດາຜູ້ຊຶ່ງຢູ່ກ່ອນນັ້ນ ກໍບໍ່ມີບ່ອນສິ້ນສຸດ ແລະບັນດາຄົນທີ່ມາພາຍຫລັງກໍຈະບໍ່ຊົມຊື່ນຍິນດີໃນຄົນ
ໜຸ່ມນັ້ນ. ແນ່ນອນ ອັນນີ້ກໍບໍ່ໄດ້ຜົນ ຄືກິນລົມກິນແລ້ງ.

ບົດທີ 5 ຊີວິດກໍບໍ່ໄດ້ຜົນ

¹ ເຈົ້າຈົ່ງລະວັງຕົນຂອງເຈົ້າເມື່ອເຈົ້າໄປໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ເພາະການເຂົ້າໃກ້ຊິດ
ເພື່ອຈະຟັງ ກໍດີກວ່າຄົນໂງ່ຖວາຍບູຊາ ດ້ວຍວ່າພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າຕົນກຳລັງເຮັດຊົ່ວ.

² ຢ່າໃຫ້ໃຈຂອງເຈົ້າໄວ ແລະຢ່າໃຫ້ປາກຂອງເຈົ້າອ້າຕໍ່ເບື້ອງພຣະພັກພຣະເຈົ້າ ເພາະວ່າ
ພຣະເຈົ້າສະຖິດໃນສະຫວັນ ແລະເຈົ້າຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ເຫດສະນັ້ນ ເຈົ້າຈົ່ງເວົ້າໜ້ອຍຄຳ.
³ ຄວາມຝັນຈະມາ ເມື່ອມີການງານຫລາຍ ແລະຈະໄດ້ຍິນຄຳໂງ່ໆ ເມື່ອເວົ້າຫລາຍ ແຕ່ບໍ່ເປັນ
ປະໂຫຍດ.

⁴ ເມື່ອເຈົ້າປະຕິຍານໄວ້ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ຢ່າຊັກຊ້າທີ່ຈະເຮັດຕາມຄຳປະຕິຍານນັ້ນໃຫ້ສຳເລັດ
ເພາະພຣະອົງບໍ່ຊົງພໍພຣະໂທໃນຄົນໂງ່ ຈົ່ງເຮັດຕາມທີ່ເຈົ້າປະຕິຍານໄວ້ສາ. ⁵ ການທີ່ເຈົ້າບໍ່ປະ-
ຕິຍານ ກໍຍັງດີກວ່າທີ່ເຈົ້າປະຕິຍານແລ້ວບໍ່ເຮັດຕາມ. ⁶ ຢ່າໃຫ້ປາກຂອງເຈົ້າເປັນເຫດນຳຕົວເຈົ້າ
ໃຫ້ເຮັດຜິດແລະຢ່າເວົ້າຕໍ່ໜ້າຜູ້ສົ່ງຂ່າວສານຂອງພຣະເຈົ້າວ່າ ນີ້ແຫລະ ເປັນຄຳຫລົງຜິດ ເຫດ
ໃດຈຶ່ງຈະໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງພຣະພິໂລດເພາະສຽງເວົ້າຂອງເຈົ້າ ແລ້ວຈະໄດ້ທຳລາຍການງານ
ແຫ່ງນີ້ມີຂອງເຈົ້າເສຍ? ⁷ ເພາະວ່າເມື່ອຝັນຫລາຍ ແລະຄຳເວົ້າຫລິ້ນກໍຫລາຍດ້ວຍ ແຕ່ເຈົ້າ
ຈົ່ງຢ່າເກງພຣະເຈົ້າ.

⁸ ຖ້າເຈົ້າເຫັນຄົນຈົນໃນເມືອງຖືກຂົ່ມເຫັງກໍດີ ເຫັນຄວາມຍຸດຕິທຳ ແລະຄວາມທ່ຽງທຳຖືກ

ເອົາໄປກໍດີ ເຈົ້າຢ່າປະຫລາດໃຈໃນເລື່ອງນັ້ນ ດ້ວຍວ່າມີເຈົ້າໜ້າທີ່ຄອຍຖ້າຈັບຕາເຈົ້າໜ້າທີ່ຢູ່ ແລ້ວຍັງມີຜູ້ສູງກວ່າອີກຊັ້ນໜຶ່ງຈັບຕາຢູ່ເໜືອພວກເຂົາທັງໝົດ. ⁹ຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກ ຜົນປະໂຫຍດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ ກໍຢູ່ທີ່ພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນທັງໝົດ ກະສັດເອງກໍໄດ້ຮັບລາຍໄດ້ຈາກໂຮ່ນານັ້ນ.

¹⁰ຄົນຮັກເງິນຍ່ອມບໍ່ອື່ນເງິນ ແລະຄົນຮັກສົມບັດກໍບໍ່ຮູ້ຈັກອິມກຳໄລ ອັນນີ້ກໍບໍ່ໄດ້ຜົນດ້ວຍ.

¹¹ເມື່ອຂອງດີເພີ່ມພູນຂຶ້ນ ຄົນກິນກໍມີຫລວງຫລາຍຂຶ້ນ ຄົນທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງຊັບຈະໄດ້ປະໂຫຍດຫຍັງ ນອກຈາກຈະໄດ້ເຫັນເປັນຂວັນຕາເທົ່ານັ້ນ?

¹²ການນອນຫລັບຂອງຄົນທີ່ເຮັດວຽກກໍເປັນສຸກ ບໍ່ວ່າລາວໄດ້ກິນອີ່ມ ຫລືບໍ່ອີ່ມກໍຄືກັນ ແຕ່ວ່າຄວາມອື່ມທ້ອງຂອງຄົນຮັ່ງມີ ກໍບໍ່ຊ່ວຍລາວໃຫ້ນອນຫລັບ.

¹³ຍັງມີສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍອັນໜ້າສະຫລົດໃຈອີກຢ່າງໜຶ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນພາຍໃຕ້ດວງຕາເວັນ ຄືຊັບສົມບັດທີ່ເຈົ້າຂອງໄດ້ເກັບໄວ້ຈົນເກີດເປັນໄພແກ່ຕົນ ¹⁴ແລະຊັບສົມບັດນັ້ນສູນເສຍໄປໂດຍເລື່ອງຍາກລຳບາກອັນຊົ່ວຮ້າຍ ແລະລາວໃຫ້ກຳເນີດລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງ ແຕ່ບໍ່ມີຫຍັງເຫລືອໄວ້ສຳລັບລາວ.

¹⁵ລາວໄດ້ເກີດມາຈາກທ້ອງແມ່ຕົວເປົ່າສັນໃດ ລາວຈະກັບໄປອີກເຊັ່ນດຽວກັນສັນນັ້ນ ແລະລາວຈະເອົາຫຍັງຊຶ່ງເປັນຜົນງານຂອງລາວຕິດມືໄປບໍ່ໄດ້ຈັກຢ່າງ.

¹⁶ນີ້ເປັນສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍອັນໜ້າສະຫລົດໃຈອີກ ຄືລາວໄດ້ເກີດມາຢ່າງໃດ ລາວກໍຕ້ອງໄປຢ່າງນັ້ນ ລາວຈະໄດ້ປະໂຫຍດຫຍັງຈາກການທີ່ຕົນໄດ້ລົງແຮງເໜືອລົມເໜືອແລ້ງ? ¹⁷ອັນໜຶ່ງ ລາວຮັບປະທານຢູ່ໃນຄວາມມືດຕະຫລອດວັນເດືອນປີຂອງລາວ ລາວມີຄວາມທຸກຢ່າງສາຫັດ ແລະມີຄວາມທຸກໃຈຫລາຍພ້ອມກັບຄວາມເຈັບໄຂ້.

¹⁸ເບິ່ງແມ່ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນດີ ແລະສົມຄວນ ຄືໃຫ້ກິນແລະດື່ມ ກັບຊົມຊື່ນຍິນດີໃນຜົນງານດີແຫ່ງບັນດາກິດຈະການຂອງຕົນທີ່ຕົນເຮັດພາຍໃຕ້ດວງຕາເວັນ ຕະຫລອດວັນເດືອນປີແຫ່ງຊີວິດຂອງຕົນທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານແກ່ຕົນ ເພາະການນີ້ແຫລະເປັນສ່ວນຂອງຕົນ. ¹⁹ອັນໜຶ່ງທຸກໆຄົນທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານຊັບສົມບັດ ແລະຄວາມຮັ່ງມີໃຫ້ ກໍໄດ້ຊົງໂຜດໃຫ້ມີອຳນາດຮັບປະທານຂອງເຫລົ່ານັ້ນ ໄດ້ຮັບສ່ວນຂອງຕົນ ແລະຍິນດີໃນການງານຂອງຕົນໄດ້ ນີ້ແຫລະເປັນຂອງປະທານຈາກພຣະເຈົ້າ. ²⁰ລາວຈະໄດ້ບໍ່ຕ້ອງນຶກເຖິງວັນເດືອນປີແຫ່ງຊີວິດຂອງຕົນຫລາຍເພາະພຣະເຈົ້າຕອບລາວ ໂດຍໃຫ້ໃຈລາວຊົມຊື່ນຍິນດີ.

ບົດທີ 6

ຊັບສົມບັດກໍບໍ່ໄດ້ຜົນ

¹ມີສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍຢ່າງໜຶ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນພາຍໃຕ້ດວງຕາເວັນ ແລະສິ່ງນັ້ນໄດ້ຖືກແກ່ມະນຸດຫລາຍຄົນ: ²ຄືມະນຸດຄົນໃດທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານຊັບສົມບັດ ຄວາມຮັ່ງມີ ແລະຍົດຖາບັນດາສັກໃຫ້ ຈົນສິ່ງໃດໆທີ່ລາວປາດຖະໜາສຳລັບຕົວ ຈິດໃຈລາວກໍມີຄືບໍ່ຂາດເລີຍ ແຕ່ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງໂຜດໃຫ້ລາວມີອຳນາດຮັບປະທານສິ່ງນັ້ນໄດ້ ຄົນນອກເຮືອນນອກເມືອງກັບໄດ້ຮັບປະທານ

ສິ່ງນັ້ນ ອັນນີ້ກໍບໍ່ໄດ້ຜົນ ແລະເປັນຄວາມທຸກໃຈຢ່າງຮ້າຍແຮງ.

³ເຖິງວ່າມະນຸດຄົນໃດມີລູກຈັກຮ້ອຍຄົນ ແລະມີອາຍຸຍືນຍາວໄປຫລາຍປີ ຈົນວັນເດືອນປີຂອງລາວກໍຫລວງຫລາຍ ແຕ່ຈິດໃຈຂອງລາວບໍ່ໄດ້ອີ່ມດ້ວຍຂອງດີ ຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກ ລາວບໍ່ມີງານຜັງສືບຂອງຕົນ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າລູກທີ່ເກີດມາຜິດເວລາ ກໍດີກວ່າຄົນນັ້ນ ⁴ເພາະເດັກນ້ອຍນັ້ນເກີດມາຄວາມບໍ່ໄດ້ຜົນ ແລະຕາຍໄປໃນຄວາມມືດ ແລະຊີ່ຂອງລາວຖືກປົດໄວ້ໃນຄວາມມືດ ⁵ຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກ ຍັງບໍ່ທັນເຫັນຕາເວັນ ຫລືຍັງບໍ່ທັນຮູ້ເລື່ອງລາວຫຍັງ ເດັກນ້ອຍຄົນນີ້ກໍມີຄວາມສະຫງົບສຸກຫລາຍກວ່າຜູ້ໃຫຍ່ນັ້ນອີກ ⁶ເອີ ເຖິງວ່າລາວມີຊີວິດຢູ່ພັນປີທະວີອີກເທົ່າຕົວ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຫັນຂອງດີຫຍັງ ທຸກຄົນບໍ່ໄດ້ລົງໄປບ່ອນດຽວກັນໝົດບໍ່?

⁷ ບັນດາການງານຂອງມະນຸດກໍເພື່ອປາກຂອງຕົນ
ແຕ່ເຖິງປານນັ້ນ ລາວກໍບໍ່ຮູ້ຈັກອີ່ມ.

⁸ ດ້ວຍວ່າຄົນມີສະຕິປັນຍາຈະໄດ້ປຽບອັນໃດກວ່າຄົນໂງ່
ຫລືຄົນຍາກຈົນທີ່ຮູ້ຈັກປະພຶດຕົວຢູ່ຕໍ່ໜ້າຄົນທີ່ມີຊີວິດກໍໄດ້ປຽບອັນໃດ?

⁹ ສິ່ງຂອງທີ່ຕາເວັນກໍດີກວ່າຄວາມຄຶດປາດຖະໜາຢາກໄດ້ຢ່າງນີ້ຢ່າງນັ້ນ
ນີ້ກໍບໍ່ໄດ້ຜົນ ຄືໂລ່ຕາມລົມ.

¹⁰ ສິ່ງໃດຊຶ່ງມີຢູ່ດຽວນີ້ ລາວໄດ້ໃຊ້ຊີ້ເອີ້ນສິ່ງນັ້ນມາດົນແລ້ວ
ແລະຮູ້ກັນແລ້ວວ່າມະນຸດຄືຫຍັງ
ແລະລາວບໍ່ອາດໂຕ້ຖຽງກັບພຣະອົງຜູ້ມີລິດທານຸພາບກວ່າຕົນໄດ້.

¹¹ ເຫດວ່າມີສິ່ງຂອງຫລາຍ ກໍຍິ່ງຄວາມບໍ່ໄດ້ຜົນຫລາຍ
ແລ້ວຈະເປັນປະໂຫຍດຫຍັງແກ່ມະນຸດນິດ?

¹²ມີຜູ້ໃດແດ່ຮູ້ວ່າສິ່ງໃດເປັນສິ່ງທີ່ດີສໍາລັບມະນຸດໃນຊີວິດນີ້ ຄືໃນໄລຍະວັນເດືອນປີທັງຫລາຍແຫ່ງຊີວິດອັນຊົ່ວຄາວຂອງຕົນທີ່ໄດ້ເສຍໄປເໝືອນດັ່ງເງົາ? ຫລືຜູ້ໃດອາດບອກກັບມະນຸດໄດ້ວ່າ ສິ່ງນີ້ສິ່ງນັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນພາຍຫລັງຕົນທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ດວງຕາເວັນ?

ບົດທີ 7

ສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍຕ່າງໆ ທີ່ມະນຸດພົບ ກໍເຮັດໃຫ້ຜິດຫວັງ ແລະບໍ່ສົນປາດຖະໜາ

- ¹ ຊື່ສຽງດີກໍປະເສີດກວ່ານໍ້າມັນຫອມຢ່າງວິເສດ
ແລະມີຕາຍ ກໍດີກວ່າມີເກີດ.
- ² ໄປເຮືອນທີ່ມີການໄວ້ທຸກກໍດີກວ່າໄປເຮືອນທີ່ມີການກິນລ້ຽງກັນ
ເພາະນັ້ນເປັນເວລາສຸດທ້າຍຂອງມະນຸດທັງປວງ
ແລະຜູ້ທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ຈະເອົາເຫດການນັ້ນໃສ່ໄວ້ໃນໃຈ.
- ³ ຄວາມໂສກເສົ້າກໍດີກວ່າການຫົວເລາະ
ເພາະຄວາມໂສກເສົ້າໃນໃບໜ້າເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຍິນດີ.

- 4 ຈິດໃຈຂອງຄົນທີ່ມີສະຕິປັນຍາຍ່ອມຢູ່ໃນເຮືອນທີ່ມີຄວາມໂສກເສົ້າ
ແຕ່ຈິດໃຈຂອງຄົນໂງ່ຍ່ອມຢູ່ໃນເຮືອນທີ່ມີຄວາມເບີກບານມ່ວນຊື່ນ.
- 5 ຟັງຄຳຕຳໜິຂອງຄົນທີ່ມີສະຕິປັນຍາ
ຍັງດີກວ່າຟັງເພງຂອງຄົນໂງ່.
- 6 ມີສຽງໜາມແຕກຢູ່ກ້ອງກັນໝໍ້ສັນໃດ
ສຽງຫົວເລາະຂອງຄົນໂງ່ກໍສັນນັ້ນ ອັນນີ້ກໍບໍ່ໄດ້ຜົນ.
- 7 ແທ້ຈິງ ການບົບບັງຄັບເຮັດໃຫ້ຜູ້ມີສະຕິປັນຍາກາຍເປັນຄົນໂງ່ໄປ
ແລະສິນບົນກໍເຮັດໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈເສຍໄປ.
- 8 ເບື້ອງປາຍຂອງສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງກໍດີກວ່າເບື້ອງຕົ້ນຂອງສິ່ງນັ້ນໆ
ມີໃຈອົດກັນກໍດີກວ່າມີໃຈຈອງທອງ.
- 9 ຢ່າໃຫ້ໃຈຂອງເຈົ້າຮ້າຍໄວ
ເພາະຄວາມຮ້າຍມີປະຈຳຢູ່ໃນເອິກຂອງຄົນໂງ່.
- 10 ຢ່າຖາມວ່າ “ເຫດສັນໃດຄາວກ່ອນຈິ່ງໄດ້ດີກວ່າຄາວນີ້”
ເພາະທີ່ເຈົ້າຖາມນັ້ນບໍ່ໄດ້ຖາມດ້ວຍສະຕິປັນຍາ.
- 11 ສະຕິປັນຍາປະກອບກັບມໍລະດົກກໍເປັນຂອງດີ
ການນັ້ນເປັນປະໂຫຍດແກ່ຄົນທີ່ໄດ້ເຫັນດວງຕາເວັນ.
- 12 ເງິນເປັນເຄື່ອງປ້ອງກັນສັນໃດ ສະຕິປັນຍາກໍເປັນເຄື່ອງປ້ອງກັນສັນນັ້ນ
ແລະຜົນປະໂຫຍດຂອງຄວາມຮູ້
ຄືສະຕິປັນຍາຍ່ອມຮັກສາຊີວິດຂອງຜູ້ທີ່ມີສະຕິປັນຍານັ້ນ.
- 13 ຈົ່ງພິຈາລະນາພຣະລາຊະກິດຂອງພຣະເຈົ້າ:
ສິ່ງໃດທີ່ພຣະອົງຊົງໃຫ້ຄົດຢູ່ແລ້ວ ໃຜຈະຢຽດສິ່ງນັ້ນໃຫ້ຊື່ອອກໄດ້?
- 14 ໃນວັນແຫ່ງຄວາມຈະເລີນ ກໍຈົ່ງຊື່ນຊົມຍິນດີ
ແຕ່ໃນວັນແຫ່ງຄວາມທຸກຍາກ ກໍຈົ່ງພິຈາລະນາ ແລະລະວັງໃຫ້ດີ
ເຫດວ່າພຣະເຈົ້າບັນດານໃຫ້ມີທັງສອງຢ່າງ ເພື່ອມະນຸດຈະບໍ່ຄົ້ນໄດ້ວ່າ
ເມື່ອລາວລ່ວງໄປແລ້ວຈະມີອັນໃດມາ.
- 15 ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງໝົດໃນຊີວິດທີ່ບໍ່ໄດ້ຜົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ:
ຄືຄົນຍຸດຕິທຳຈົບຫາຍໃນຄວາມຊອບທຳຂອງຕົນ
ແລະຝ່າຍຄົນຊົ່ວຮ້າຍມີຊີວິດຍິນຍາວໃນການເຮັດຊົ່ວ.
- 16 ຢ່າເປັນຄົນຊອບທຳເກີນໄປ ແລະຢ່າສະຫລາດເກີນຕົວ
ເຫດໃດເຈົ້າຈິ່ງຈະເຮັດຕົວໃຫ້ຈົບຫາຍໄປ.
- 17 ຢ່າຊົ່ວຫລາຍ ຫລືຢ່າເປັນຄົນໂງ່
ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈິ່ງຈະໄປຕາຍກ່ອນເຖິງເວລາຂອງເຈົ້າ?
- 18 ການທີ່ເຈົ້າຈະຍຶດຖືສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ ກໍດີແລ້ວ

ເຈົ້າຢ່າແບມີປ່ອຍສິ່ງນັ້ນໃຫ້ຫລຸດໄປ
ເພາະວ່າຜູ້ທີ່ຍົກເກງພຣະເຈົ້າຈະພົນຈາກບັນດາສິ່ງທີ່ກ່າວມານີ້.

19 ສະຕີປັນຍາເປັນກຳລັງແກ່ຄົນສະຫລາດ

ດີກວ່າຜູ້ມີອຳນາດສິບຄົນທີ່ຢູ່ໃນເມືອງ.

20 ຈິງແທ້ ບໍ່ມີຄົນຍຸດຕິທຳຈັກຄົນດຽວເທິງແຜ່ນດິນໂລກ

ທີ່ໄດ້ປະພຶດແຕ່ຄວາມດີ ແລະບໍ່ເຮັດບາບເລີຍ.

21 ຢ່າສົນໃຈຟັງບັນດາຖ້ອຍຄຳທີ່ຄົນອື່ນກ່າວ

ຍ້ານວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ຍິນຂ້າທາດຂອງເຈົ້າປ່ອຍດ່າຕົວເຈົ້າ.

22 ດ້ວຍວ່າເຈົ້າກຮູ້ແຈ້ງຢູ່ກັບໃຈຂອງເຈົ້າເອງຫລາຍເທື່ອຫລາຍທີແລ້ວວ່າ

ຕົວເຈົ້າເອງໄດ້ປ່ອຍດ່າຄົນອື່ນຄືກັນ.

23 ບັນດາຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພິຈາລະນາເບິ່ງດ້ວຍໄຊ້ສະຕີປັນຍາແລ້ວ:

ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ປັນຍາ”

ແຕ່ປັນຍານັ້ນກັບຢູ່ຫ່າງໄກຈາກຂ້າພະເຈົ້າ.

24 ສິ່ງທີ່ຢູ່ໄກ ແລະເລິກເຫລືອເກີນ

ແມ່ນຜູ້ໃດຈະຄົ້ນອອກມາໄດ້?

25 ໃຈຂ້າພະເຈົ້າຫວນກັບຄືນມາຮຽນຮູ້ ແລະຊອກຫາ ພ້ອມທັງສະແຫວງຫາສະຕີປັນຍາ ແລະມູນເຫດຂອງສິ່ງຕ່າງໆ ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍແຫ່ງຄວາມໂງ່ຈ້າ ຄືຄວາມໂງ່ຈ້າ ແລະຄວາມບ້າບໍ່. 26 ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພິບອີກສິ່ງໜຶ່ງ ຊຶ່ງຂົມຂຶ້ນຫລາຍກວ່າຄວາມຕາຍ ຄືຜູ້ຍິງທີ່ມີໃຈເປັນບ້ວງແຮ້ວ ແລະແຮ້ວ ມີຂອງນາໆເປັນໂສ້ເຫລັກ ຄົນໃດເປັນທີ່ພໍພຣະໄທພຣະເຈົ້າ ຄົນນັ້ນຈະໜີພົ້ນນາໆ ແຕ່ຄົນບາບຈະຖືກຜູ້ຍິງຄົນນັ້ນຈັບເອົາໄປ.

27 ປັນຍາຈານກ່າວວ່າ ເບິ່ງແມ່ ຂ້າພະເຈົ້າພົບດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ໂດຍເອົາເລື່ອງໜຶ່ງມາປະດິດຕິດຕໍ່ເຂົ້າກັບອີກເລື່ອງໜຶ່ງ ເພື່ອຫາມູນເຫດ 28 ຊຶ່ງຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າຍັງກຳລັງຫາແລ້ວຫາອີກ ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຫາບໍ່ພົບ ໃນຜູ້ຊາຍພັນຄົນຈະພົບຜູ້ຊາຍແທ້ຈັກຄົນໜຶ່ງ ແຕ່ຈະຫາຜູ້ຍິງແທ້ຈັກຄົນໜຶ່ງໃນຈຳນວນຜູ້ຍິງພັນຄົນ ກໍຫາບໍ່ພົບ.

29 ເບິ່ງແມ່ ຂ້າພະເຈົ້າພົບແຕ່ຄວາມນີ້ ຄືພຣະເຈົ້າສ້າງມະນຸດໃຫ້ເປັນຄົນທ່ຽງທຳ ແຕ່ມະນຸດທັງຫລາຍໄດ້ຄົ້ນຄວ້າກິນອຸປາຍຕ່າງໆອອກມາ.

ບົດທີ 8

ເບິ່ງຄືວ່າຄົນຊົ່ວຈະເລີນ ໃນຂະນະທີ່ຄົນດີລົ້ມເຫລວ

1 ແມ່ນຜູ້ໃດຈະເປັນເໝືອນນັກປາດ? ຫລືໃຜແດ່ຈະອະທິບາຍອັນໃດກໍໄດ້? ສະຕີປັນຍາຂອງມະນຸດເຮັດໃຫ້ໃບໜ້າຂອງລາວຜ່ອງໄສ ແລະໃບໜ້າທີ່ແຂງກະດ້າງກໍປ່ຽນໄປ.

2 ຂ້າພະເຈົ້າແນະນຳວ່າ ຈົ່ງຖືຮັກສາພຣະບັນຊາຂອງກະສັດ ແລະທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄຳປະຕິ-ຍານຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. 3 ຢ່າຮີບອອກໄປໃຫ້ພົ້ນພະພັກກະສັດ ຢ່າຢືນຢູ່ຝ່າຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ເພາະ

ກະສັດຍ່ອມກະທຳອັນໃດຕາມຊອບພະໄທພະອົງ. ⁴ດ້ວຍວ່າພະດຳລັດຂອງກະສັດຢູ່ທີ່ໃດ ອຳນາດກໍຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ແລະຜູ້ໃດຈະກາບທູນຖາມພະອົງໄດ້ວ່າ “ເປັນຫຍັງພະອົງຈຶ່ງກະທຳສິ່ງນັ້ນ?”

⁵ຜູ້ທີ່ຮັກສາພະບັນຊາຈະບໍ່ປະສົບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະຈິດໃຈຂອງຄົນທີ່ມີສະຕິປັນຍາກໍເຂົ້າໃຈທັງເວລາ ແລະຄຳຕັດສິນ ⁶ບໍ່ວ່າແມ່ນຫຍັງກໍຕາມ ຍ່ອມມິເວລາ ແລະຄຳຕັດສິນສະນັ້ນຄວາມລຳບາກຂອງມະນຸດຈຶ່ງເປັນພາລະໜັກແກ່ຕົວເອງ ⁷ເຫດວ່າລາວບໍ່ຮູ້ວ່າແມ່ນຫຍັງຈະເກີດຂຶ້ນ ເຫດວ່າໃຜຈະບອກແກ່ລາວໄດ້ວ່າສິ່ງນັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນເວລາໃດ? ⁸ບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດຍັບຍັ້ງຈິດວິນຍານໄວ້ໄດ້ ຫລືບໍ່ມີອຳນາດອັນໃດຢູ່ເໜືອວັນຕາຍ ສົງຄາມນັ້ນຍ່ອມບໍ່ມີການປົດປ່ອຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຍ່ອມບໍ່ມີການປົດປ່ອຍຜູ້ທີ່ຖືກມອບໄວ້. ⁹ບັນດາການນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນໝົດແລ້ວ ແລະຂ້າພະເຈົ້າສົນໃຈກິດຈະການທຸກຢ່າງທີ່ລາວເຮັດພາຍໃຕ້ດວງຕາເວັນ ມິເວລາໃຫ້ຄົນໜຶ່ງມີອຳນາດເໜືອອີກຄົນໜຶ່ງທີ່ຈະມາເຮັດອັນຕະລາຍແກ່ຕົນ.

¹⁰ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພວກເຂົາຝັງຄົນຊົ່ວຮ້າຍ ຜູ້ຊຶ່ງເຄີຍເຂົ້າອອກສະຖານທີ່ບໍລິສຸດ ແລະຄົນໃນເມືອງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດຊົ່ວຮ້າຍນັ້ນ ຕ່າງກໍລືມພວກເຂົາໄປໝົດ ອັນນີ້ກໍບໍ່ໄດ້ຜົນດ້ວຍ. ¹¹ເພາະການຕັດສິນການເຮັດຊົ່ວຮ້າຍນັ້ນ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ລົງໂທດໂດຍໄວ ເຫດສະນັ້ນ ໃຈມະນຸດຈຶ່ງເຈດຕະນາທີ່ຈະເຮັດຄວາມຊົ່ວ. ¹²ເຖິງວ່າຄົນບາບເຮັດຊົ່ວຕັ້ງຮ້ອຍເທື່ອ ແລະອາຍຸລາວຍັງຍືນຍາວຢູ່ໄດ້ ເຖິງປານນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຍັງຮູ້ແນ່ວ່າ ຄວາມດີຈະມີແກ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢຳເກງພຣະເຈົ້າ ຄືຜູ້ທີ່ມີຄວາມຢຳເກງຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງ ¹³ແຕ່ວ່າຈະບໍ່ເປັນການດີແກ່ຄົນຊົ່ວຮ້າຍອາຍຸຂອງລາວທີ່ເປັນດັ່ງເງິນຈະບໍ່ຍືນຍາວອອກໄປໄດ້ ເພາະລາວບໍ່ມີຄວາມຢຳເກງຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ.

¹⁴ຍັງມີຄວາມບໍ່ໄດ້ຜົນອີກຢ່າງໜຶ່ງທີ່ເຮັດເທິງແຜ່ນດິນໂລກຄືມີຄົນຊອບທຳຮັບເຫດການອັນເປັນເຫດການທີ່ຄົນຊົ່ວຮ້າຍສົມຄວນໄດ້ຮັບ ແລະມີຄົນຊົ່ວຮັບເຫດການອັນເປັນເຫດການທີ່ຄົນຊອບທຳສົມຄວນໄດ້ຮັບ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວໄດ້ວ່າ ອັນນີ້ກໍບໍ່ໄດ້ຜົນເຊັ່ນກັນ. ¹⁵ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງສະໜັບສະໜູນໃຫ້ຫາຄວາມເບີກບານມ່ວນຊື່ນ ດ້ວຍວ່າພາຍໃຕ້ດວງຕາເວັນ ມະນຸດບໍ່ມີຫຍັງດີໄປກວ່າການກິນ ແລະດື່ມກັບຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີ ດ້ວຍວ່າອາການນີ້ຍັງຢູ່ໃນການງານຂອງຕົນ ຕະຫລອດວັນເດືອນປີແຫ່ງຊີວິດຂອງຕົນ ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໂຜດປະທານແກ່ຕົນພາຍໃຕ້ດວງຕາເວັນ.

¹⁶ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງໃຈຈະເຂົ້າໃຈສະຕິປັນຍາ ແລະຮູ້ທຸລະກິດທີ່ເຮັດໃນໂລກ (ທີ່ລາວອິດຫລັບອິດນອນເຮັດຕະຫລອດມື້ຕະຫລອດຄືນ) ¹⁷ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເຫັນບັນດາພຣະລາຊະກິດຂອງພຣະເຈົ້າວ່າ ມະນຸດຈະຄົ້ນຫາຄວາມເຂົ້າໃຈໃນພຣະລາຊະກິດທີ່ບັງເກີດຢູ່ພາຍໃຕ້ດວງຕາເວັນບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າເຖິງແມ່ນມະນຸດຈະອອກແຮງຄົ້ນຫາຫລາຍປານໃດກໍຍັງຈະຄົ້ນຫາບໍ່ພົບ ແລະ ຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກ ເຖິງວ່ານັກປາດຄົນໃດຄິດເອົາວ່າຕົນຈະເຂົ້າໃຈແລ້ວ ລາວກໍຍັງຄົ້ນຫາບໍ່ພົບ.

ບົດທີ 9

ຫລັກການຕ່າງໆ ສໍາລັບການດໍາເນີນຊີວິດ

¹ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນໍາເລື່ອງລາວເຫລົ່ານີ້ມາຄິດ ກວດກາພິຈາລະນາໃຫ້ໝົດວ່າ ຄົນຊອບທໍາ ແລະຄົນມີສະຕິປັນຍາ ລວມທັງກິດຈະການຂອງພວກເຂົາທັງຫລາຍ ກໍຢູ່ໃນພຣະທັດຂອງ ພຣະເຈົ້າ ຈະຮັກ ຫລືຈະກຽດຊັງກໍຕາມ ມະນຸດບໍ່ຮູ້ ທຸກຢ່າງກໍຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາທັງຫລາຍ.

²ສິ່ງສາລະພັດຕົກແກ່ຄົນທັງປວງຄືກັນໝົດ ຄືເຫດການອັນດຽວກັນຕົກແກ່ຄົນຊອບທໍາ ແລະ ຄົນຊົ່ວ ຕົກແກ່ຄົນດີ ຕົກແກ່ຄົນສະອາດ ແລະຄົນທີ່ມີມົນທົນ ຕົກແກ່ຜູ້ທີ່ຖວາຍສັດບູຊາ ແລະ ແກ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ຖວາຍສັດບູຊາ ຕົກແກ່ຄົນດີຢ່າງໃດກໍຈະຕົກແກ່ຄົນບາບຢ່າງນັ້ນ ຕົກແກ່ຄົນປະຕິ- ຍານຢ່າງໃດກໍຈະຕົກແກ່ຄົນບໍ່ກ້າປະຕິຍານຢ່າງນັ້ນ.

³ນີ້ແຫລະ ເປັນສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍໃນບັນດາ ເຫດການທີ່ບັງເກີດຂຶ້ນພາຍໃຕ້ດວງຕາເວັນ ຄືວ່າມີເຫດການອັນດຽວກັນທີ່ຕົກແກ່ຄົນທັງປວງ ແລະ ຈິດໃຈມະນຸດກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຊົ່ວ ແລະຄວາມບໍ່ຢູ່ໃນໃຈຂອງພວກເຂົາເມື່ອມີຊີວິດ ແລະຕໍ່ຈາກນັ້ນ ພວກເຂົາກໍໄປຢູ່ກັບຄືນຕາຍ.

⁴ສ່ວນຄົນໃດທີ່ພົວພັນຢູ່ກັບຄົນທັງປວງທີ່ມີຊີວິດ ຄົນນັ້ນກໍມີຄວາມຫວັງໃຈໄດ້ ດ້ວຍວ່າໝາທີ່ມີຊີວິດກໍຍັງດີກວ່າສິ່ງທີ່ຕາຍແລ້ວ.

⁵ເພາະວ່າຄົນທີ່ ມີຊີວິດຍ່ອມຮູ້ວ່າຕົນເອງຈະຕາຍ ແຕ່ຄົນຕາຍແລ້ວກໍບໍ່ຮູ້ຫຍັງເລີຍ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບລາງວັນ ອີກ ດ້ວຍວ່າແມ່ນໃຜກໍພາກັນລືມພວກເຂົາໝົດ.

⁶ທັງຄວາມຮັກ ຄວາມຊັງ ແລະຄວາມອິດສາ ຂອງພວກເຂົາໄດ້ຫາຍສາບສູນໄປແລ້ວ ໃນບັນດາເຫດການທີ່ບັງເກີດຂຶ້ນພາຍໃຕ້ດວງຕາເວັນ ພວກເຂົາທັງຫລາຍບໍ່ມີສ່ວນຮ່ວມອີກຕໍ່ໄປ.

⁷ໄປສາ ໄປຮັບປະທານອາຫານຂອງເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີ ແລະໄປດື່ມນໍ້າອະງຸ່ນ ຂອງເຈົ້າດ້ວຍໃຈຊື່ນບານ ເພາະພຣະເຈົ້າຊົງເຫັນຊອບກັບການງານຂອງເຈົ້າແລ້ວ.

⁸ຈົ່ງໃຫ້ ເສື້ອຜ້າຂອງເຈົ້າຂາວຢູ່ສະເໝີ ແລະນໍ້າມັນທີ່ທົວຂອງເຈົ້າກໍຢາໃຫ້ຂາດ.

⁹ເຈົ້າຈົ່ງຢູ່ກິນດ້ວຍ ຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີກັບເມຍ ຊຶ່ງເຈົ້າຮັກຕະຫລອດວັນເດືອນປີແຫ່ງຊີວິດອັນບໍ່ໄດ້ຜົນຂອງເຈົ້າ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າພາຍໃຕ້ດວງຕາເວັນ ຕະຫລອດວັນເດືອນປີທີ່ບໍ່ໄດ້ຜົນຂອງ ເຈົ້າ ດ້ວຍວ່ານັ້ນເປັນສ່ວນໃນຊີວິດ ແລະໃນການງານຂອງເຈົ້າ ຊຶ່ງເຈົ້າໄດ້ອອກແຮງເຮັດພາຍ ໃຕ້ດວງຕາເວັນ.

¹⁰ມືຂອງເຈົ້າຈັບອັນໃດ ຈົ່ງເຮັດອັນນັ້ນດ້ວຍເຕັມກໍາລັງຂອງເຈົ້າ ເພາະວ່າໃນ ແດນຄົນຕາຍທີ່ເຈົ້າຈະໄປນັ້ນ ບໍ່ມີການງານ ຫລືແນວຄວາມຄິດ ຫລືຄວາມຮູ້ ຫລືສະຕິປັນຍາ.

¹¹ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພາຍໃຕ້ດວງຕາເວັນອີກວ່າ ຄົນແລ່ນໄວຈະບໍ່ຊະນະໃນການແລ່ນແຂ່ງ ສະເໝີໄປ ຫລືຝ່າຍມີກໍາລັງກໍບໍ່ຊະນະສົງຄາມສະເໝີໄປ ຫລືຄົນສະຫລາດບໍ່ຮັບປະທານສະເໝີ ໄປ ຫລືຄົນມີຄວາມເຂົ້າໃຈບໍ່ຮັ່ງມີສະເໝີໄປ ຫລືຜູ້ທີ່ຊຸ່ງວຊານບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມຍິນດີສະເໝີໄປ ແຕ່ເວລາ ແລະໂອກາດມີມາເຖິງພວກເຂົາທຸກຄົນ.

¹²ເພາະວ່າມະນຸດບໍ່ຮູ້ເວລາຂອງຕົນ ປາຕິດ ຢູ່ໃນມອງສັນໃດ ແລະນົກຖືກດັກຕິດຢູ່ໃນບັ້ງແຮ້ວສັນໃດ ເວລາອັນຮ້າຍກໍມາເຖິງມະນຸດ ພວກເຂົາກໍຖືກເວລາອັນຮ້າຍນັ້ນດັກຈັບຕິດໂດຍວ່ອງໄວຄືກັນສັນນັ້ນ.

¹³ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນເລື່ອງສະຕິປັນຍາພາຍໃຕ້ດວງຕາເວັນ ເຫັນວ່າເປັນເລື່ອງໃຫຍ່ຫລາຍດັ່ງຕໍ່ ໄປນີ້.

¹⁴ຍັງມີເມືອງນ້ອຍໆເມືອງໜຶ່ງ ມີຄົນຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນໜ້ອຍຄົນ ແລ້ວມີກະສັດອົງໃຫຍ່ມາ-

ຕີເມືອງນັ້ນ ແລະອ້ອມເມືອງນັ້ນໄວ້ ແລະສ້າງຄ້າຍອ້ອມໄວ້ຮອບເມືອງ. ¹⁵ແຕ່ໃນເມືອງນັ້ນມີຜູ້ຊາຍສະຫລາດແຕ່ຍາກຈົນຢູ່ຄົນໜຶ່ງ ແລະຜູ້ຊາຍຄົນນີ້ຊ່ວຍເມືອງນັ້ນໄວ້ໃຫ້ພົ້ນດ້ວຍປັນຍາຂອງຕົນ ແຕ່ບໍ່ມີໃຜຈຳເຖິງຊາຍຍາກຈົນຄົນນີ້ເລີຍ. ¹⁶ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ສະຕິປັນຍາກໍດີກວ່າກຳລັງວັງຊາ ເຖິງສະຕິປັນຍາຂອງຜູ້ຊາຍຍາກຈົນຄົນນັ້ນຈະຖືກໝັ່ນປະໝາດ ແລະຖ້ອຍຄຳຂອງລາວບໍ່ມີໃຜຟັງກໍຕາມ.

- ¹⁷ ຖ້ອຍຄຳຂອງຄົນສະຫລາດ
ຊຶ່ງໄດ້ຍິນໃນທີ່ສະຫງົດກໍດີກວ່າສຽງຮ້ອງຂອງຜູ້ປົກຄອງໂງ່ຈ້າ.
- ¹⁸ ສະຕິປັນຍາກໍດີກວ່າເຄື່ອງອາວຸດຍຸດທະພັນ
ແຕ່ຄົນບາບຄົນດຽວຍ່ອມທຳລາຍຄວາມດີໄປເປັນຈຳນວນຫລາຍໄດ້.

ບົດທີ 10

ຄວາມໂງ່ຈ້າ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະຄວາມລົ້ມເຫລວຂອງມະນຸດ

- ¹ ແມງວັນຕາຍຍ່ອມເຮັດໃຫ້ເນົາເພັ່ນ ເຮັດໃຫ້ນ້ຳມັນຫອມບູດເພັ່ນໄດ້
ດັ່ງນັ້ນຄວາມໂງ່ຈ້າໜ້ອຍໜຶ່ງກໍເຮັດໃຫ້ຕົນເສຍຊື່ສຽງ
ໃນເລື່ອງສະຕິປັນຍາ ແລະກຽດຕິຍົດ.
- ² ຈິດໃຈຂອງຄົນທີ່ມີສະຕິປັນຍາຍ່ອມຢູ່ເບື້ອງຂວາມືຂອງຕົນ
ແຕ່ຈິດໃຈຂອງຄົນໂງ່ຍ່ອມຢູ່ເບື້ອງຊ້າຍມືຂອງຕົນ.
- ³ ເມື່ອຄົນໂງ່ກຳລັງຍ່າງໄປຕາມທາງ ລາວກໍບໍ່ມີສະຕິ
ແລະລາວມັກສະແດງແກ່ທຸກຄົນວ່າຕົນເປັນຄົນໂງ່.
- ⁴ ຖ້າໃຈຂອງເຈົ້ານາຍເກີດຮ້າຍຂຶ້ນຕໍ່ເຈົ້າ ຢ່າອອກໄປຈາກບ່ອນຂອງເຈົ້າ
ເພາະວ່າອາລົມເຢັນຍ່ອມລະງັບຄວາມຜິດອັນໃຫຍ່ຫລວງໄວ້ໄດ້.
- ⁵ ມີສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນພາຍໃຕ້ດວງຕາເວັນ
ອັນເປັນຄວາມຜິດຊຶ່ງມາຈາກຜູ້ມີອຳນາດ.
- ⁶ ຄືຄົນໂງ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ໃນຕຳແໜ່ງສູງ
ແລະຄົນຮັ່ງມີຮັບຕຳແໜ່ງຕໍ່າຕ້ອຍ.
- ⁷ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນຂ້າທາດຂີ່ມ້າ
ແລະເຈົ້ານາຍຍ່າງເທິງພື້ນແຜ່ນດິນເໝືອນຢ່າງຂ້າທາດ.
- ⁸ ຜູ້ໃດຂຸດຊຸມໄວ້ ຜູ້ນັ້ນຈະຕົກລົງໃນຊຸມນັ້ນ
ຜູ້ໃດພັງຮົ່ວເຂົ້າໄປ ງູຈະກັດຜູ້ນັ້ນ.
- ⁹ ຜູ້ໃດສະກັດຫີນ ຜູ້ນັ້ນຈະເຈັບເພາະຫີນນັ້ນ
ຜູ້ໃດຜ່າຂອນໄມ້ ຜູ້ນັ້ນຈະປະສົບອັນຕະລາຍ ເພາະຂອນໄມ້ນັ້ນ.
- ¹⁰ ຖ້າຂວານບູ້ແລ້ວ ແລະລາວບໍ່ຝົນໃຫ້ຄົມ
ລາວກໍຕ້ອງອອກແຮງຫລາຍກວ່າເກົ່າ

- ແຕ່ສະຕິປັນຍາຈະຊ່ວຍໃຫ້ປັນລູຄວາມສຳເລັດ.
- 11 ຖ້າງຸກັດກ່ອນທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ມັນຄຸ້ນ
ໝັ້ງກໍບໍ່ເປັນປະໂຫຍດຫຍັງແລ້ວ.
 - 12 ຖ້ອຍຄຳຈາກປາກຂອງຜູ້ມີສະຕິປັນຍາ ກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຊອບທຳ
ແຕ່ຮິມປາກຂອງຄົນໂງ່ຈະກິນຕົວເອງ.
 - 13 ຖ້ອຍຄຳຈາກປາກຂອງລາວເປັນຄວາມໂງ່ຈ້າຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມປາກ
ຕອນຈົບຖ້ອຍຄຳນັ້ນ ກໍເປັນຄວາມບ້າບໍ່ຢ່າງຮ້າຍແຮງ.
 - 14 ຄົນໂງ່ເວົ້າຫລາຍຊໍ້າຊາກ ມະນຸດບໍ່ຮູ້ວ່າເຫດອັນໃດຈະບັງເກີດຂຶ້ນ
ໃຜຈະບອກລາວໄດ້ວ່າຈະມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນເມື່ອລາວລ່ວງລັບໄປແລ້ວ.
 - 15 ການງານຂອງຄົນໂງ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາທຸກຄົນອິດເໝືອຍ
ດ້ວຍວ່າລາວບໍ່ຮູ້ຈັກທາງທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນເມືອງ.
 - 16 ໂອ ແຜ່ນດິນເອີຍ ວິບັດແກ່ເຈົ້າເມື່ອກະສັດຂອງເຈົ້າເປັນເດັກນ້ອຍ
ແລະເຈົ້ານາຍທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າກິນລ້ຽງດ້ວຍຄວາມເບີກບານມ່ວນຊື່ນແຕ່ເຊົ້າ.
 - 17 ໂອ ແຜ່ນດິນເອີຍ ຄວາມສຳລານຈະມີແກ່ເຈົ້າ
ເມື່ອກະສັດຂອງເຈົ້າເປັນລູກຄົນມີກຽດ
ແລະເຈົ້ານາຍຂອງເຈົ້າກິນລ້ຽງຕາມໂອກາດ ເພື່ອຈະມີກຳລັງວັງຊາ
ບໍ່ແມ່ນຈະດຶມໃຫ້ມືນເມົາ!
 - 18 ເພາະຄວາມຂີ້ຄ້ານ ຫລັງຄາຈິ່ງຫັກເພພັງ
ແລະເພາະມືຂີ້ຄ້ານ ເຮືອນຈິ່ງຮົ່ວ.
 - 19 ພວກເຂົາຈັດງານລ້ຽງໄວ້ເພື່ອໃຫ້ຄົນຫົວເລາະ
ແລະນ້ຳອະງຸ່ນເຮັດໃຫ້ຂີ້ນບານ ແລະເງິນກໍຈັດໃຫ້ໄດ້ທຸກຢ່າງ.
 - 20 ຢ່າປ້ອຍດ່າກະສັດ ແມ່ນແຕ່ຄິດດ່າໃນໃຈກໍຢ່າເລີຍ
ແລະຢ່າສາບແຊ່ງຄົນຮັ່ງມີໃນຫ້ອງນອນຂອງເຈົ້າ
ເພາະນົກໃນອາກາດຈະຄາບສຽງຂອງເຈົ້າໄປ ຫລືໂຕທີ່ມີປີກຈະເລົ່າເລື່ອງນັ້ນ.

ບົດທີ 11

ຄົນທຳມະດາສາມາດໄດ້ສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດໄດ້

- 1 ຈິ່ງໂຍນເຂົ້າຈີ່ຂອງເຈົ້າລົງເທິງນ້ຳ
ເພາະອີກຫລາຍມື້ເຈົ້າຈະພົບມັນໄດ້.
- 2 ຈິ່ງປັນສ່ວນໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ຄົນເຈັດຄົນ ເຖິງແປດຄົນກໍຈິ່ງໃຫ້
ເພາະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍຢ່າງໃດຈະບັງເກີດຂຶ້ນເທິງພື້ນແຜ່ນດິນ.
- 3 ຖ້າບັນດາເມກມີຜົນຢູ່ເຕັມ ມັນກໍຈະຖອກເຫລົງມາເທິງແຜ່ນດິນໂລກ
ແລະຖ້າຕົ້ນໄມ້ລົ້ມລົງທາງໃຕ້ ຫລືທາງເໜືອ

- ມັນລົມລົງບ່ອນໃດ ມັນກໍ່ນອນຢູ່ບ່ອນນັ້ນ.
- 4 ຜູ້ໃດມົວສັງເກດລົມກໍ່ຈະບໍ່ຫວ່ານພືດ
ແລະຜູ້ທີ່ເບິ່ງເມກກໍ່ຈະບໍ່ກຽວເຂົ້າ.
- 5 ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ທາງຂອງລົມວ່າໄປທາງໃດ
ແລະກະດູກມີຂຶ້ນໃນມົດລູກຂອງຜູ້ຍິງແມ່ມານຢ່າງໃດ
ເຈົ້າກໍ່ຈະບໍ່ຮູ້ເຖິງກິດຈະການຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງກະທຳສິ່ງສາລະພັດສັນນັ້ນ.
- 6 ຕອນເຊົ້າ ເຈົ້າຈົ່ງຫວ່ານພືດຂອງເຈົ້າ ແລະເມື່ອຕອນແລງ
ກໍ່ຢ່າທົດມືຂອງເຈົ້າ ເພາະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າການໃດຈະຈະເລີນ
ການນີ້ຫລືການນັ້ນ ຫລືການທັງສອງຈະຈະເລີນດີຄືກັນ.
- 7 ແສງສະຫວ່າງເປັນທີ່ຊື່ນໃຈ
ແລະການທີ່ຕາໄດ້ເຫັນດວງຕາເວັນ ກໍ່ເປັນທີ່ຊື່ນບານ.
- 8 ຖ້າຄົນໃດມີຊີວິດຢູ່ໄດ້ຕັ້ງຍືນຍາວຫລາຍປີ
ແລະລາວຊົມຊື່ນຍິນດີໃນຕະຫລອດວັນເດືອນປີເຫລົ່ານັ້ນ
ກໍ່ຈົ່ງໃຫ້ລາວລະນຶກເຖິງວັນທີ່ມີດບົດກໍ່ມີຫລາຍ
ບັນດາເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນມານັ້ນ ກໍ່ບໍ່ໄດ້ຜົນ.
- 9 ໂອ ຄົນໜຸ່ມເອີຍ ຈົ່ງຊົມຊື່ນຍິນດີໃນໄວໜຸ່ມຂອງເຈົ້າ
ແລະໃຫ້ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າເຮັດຕົວເຈົ້າໃຫ້ຊື່ນບານໃນວັນເດືອນປີແຫ່ງໄວໜຸ່ມຂອງເຈົ້າ
ເຈົ້າຈົ່ງດຳເນີນໃນທາງແຫ່ງໃຈຂອງເຈົ້າ ແລະຕາມສາຍຕາຂອງເຈົ້າ
ແຕ່ຈົ່ງຮູ້ວ່າເນື່ອງດ້ວຍກິດຈະການງານທັງປວງເຫລົ່ານີ້
ພຣະເຈົ້າຈະນຳເຈົ້າເຂົ້າມາເຖິງການພິພາກສາ.
- 10 ສະນັ້ນ ຈົ່ງຕັດຄວາມເສົ້າໝອງອອກຈາກໃຈຂອງເຈົ້າ
ແລະຈົ່ງປະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອອກຈາກເນື້ອໜັງຂອງເຈົ້າ
ເພາະຄວາມໜຸ່ມສາວ ແລະໄວໜຸ່ມນັ້ນເປັນທີ່ບໍ່ໄດ້ຜົນ.

ບົດທີ 12

ມາດຕະຖານທີ່ສົມບູນ ເມື່ອຢູ່ໃຕ້ພຣະບັນຍັດ ກໍ່ປາດສະຈາກພຣະຄຸນ

- 1 ໃນວັນເດືອນປີແຫ່ງໄວໜຸ່ມຂອງເຈົ້າ
ເຈົ້າຈົ່ງລະນຶກເຖິງພຣະຜູ້ເນລະມິດສ້າງຂອງເຈົ້າກ່ອນທີ່ຍາມທຸກຮ້ອນຈະມາເຖິງ
ແລະວັນເດືອນປີໃກ້ເຂົ້າມາ
ເມື່ອເຈົ້າຈະກ່າວວ່າ “ຂ້ອຍບໍ່ມີຄວາມມ່ວນຊື່ນໃນວັນເດືອນປີນັ້ນເລີຍ”
- 2 ກ່ອນທີ່ດວງຕາເວັນ ແສງສະຫວ່າງ ດວງຈັນ
ແລະດວງດາວທັງຫລາຍອັບແສງ ແລະກ່ອນທີ່ເມກກັບມາເມື່ອໝົດຝົນແລ້ວ

- 3 ໃນເວລາທີ່ຄົນເຝົ້າເຮືອນຈະຕົວສັ່ນ ແລະຄົນແຂງແຮງຈະທົດຖອຍ
ແລະຜູ້ຍິງທີ່ໂມ້ເຂົ້າຈະເຊົາໂມ້ ເພາະຈຳນວນຫລຸດໜ້ອຍລົງ
ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ສ່ອງທາງປ່ອງຢ້ຽມຈະມີດມົວໄປ
- 4 ແລະປະຕູຄູ່ທີ່ຖະໜົນຈະປິດເສຍ
ເມື່ອນັ້ນສຽງໂມ້ຄ່ອຍລົງ ເມື່ອມີສຽງນົກ ພວກເຂົາຈະລຸກຂຶ້ນ
ແລະສຽງເພງຂອງພວກເຂົາຈະຄ່ອຍໆລົງ
- 5 ພວກເຂົາທັງຫລາຍຈະຍ້ານກົວບ່ອນທີ່ສູງໆ
ແລະສິ່ງທີ່ໜ້າຍ້ານກົວກໍຈະຢູ່ໃນທົນທາງ ຕົ້ນໝາກບົກຈະມີດອກ
ແລະຕັກແຕນຈະເປັນພາລະ ຄວາມປາດຖະໜາກໍຈະຫາຍໄປ
ເພາະມະນຸດກໍາລັງໄປເຮືອນອັນຖາວອນຂອງຕົນ
ສ່ວນຜູ້ໄວ້ທຸກກໍວຽນໄປມາຕາມຖະໜົນ
- 6 ກ່ອນທີ່ສາຍເງິນຈະຂາດ ຫລືຊາມຄຳຈະແຕກມຸ່ນ
ຄູນ້ຳຈະແຕກທີ່ນ້ຳພູ ຫລືລໍ້ຈະຫັກຢູ່ຖັງນ້ຳ
- 7 ແລະຂີ້ຝຸ່ນຈະກັບໄປເປັນດິນຢ່າງເດີມ
ແລະຈິດວິນຍານຈະກັບໄປສູ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ປະທານໃຫ້ມານັ້ນ.

8 ປັນຍາຈານກ່າວວ່າ ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ! ບໍ່ໄດ້ຜົນ! ສາລະພັດກໍບໍ່ໄດ້ຜົນ.

9 ຫລາຍກວ່ານັ້ນ ເພາະປັນຍາຈານເປັນຄົນສະຫລາດແລ້ວ ເພິ່ນຍັງສອນຄວາມຮູ້ໃຫ້ປະຊາ-
ຊົນອີກດ້ວຍ ເພິ່ນພິຈາລະນາ ເພິ່ນຄົ້ນຄວ້າ ແລະຈັດສຸພາສິດຫລາຍຂໍ້ຮຽບຮ້ອຍ. 10 ປັນຍາ
ຈານຊອກຫາຖ້ອຍຄຳທີ່ມ່ວນໜູ ແລະຂຽນຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄວາມຈິງໄວ້ຢ່າງທ່ຽງທຳ.

11 ຖ້ອຍຄຳຂອງນັກປາດເປັນເໝືອນໂມ້ເທົ່າ ແລະເປັນເໝືອນດັງຕະບູທີ່ເພິ່ນໄດ້ຕອກໄວ້ຢ່າງ
ແໜ້ນ. 12 ແລະຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກ ລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອີຍ: ຈົ່ງຮັບເອົາຄຳຕັກເຕືອນສາ
ຊຶ່ງຈະເຮັດທັງສີຫລາຍກໍບໍ່ມີສິ້ນສຸດ ແລະຮຽນຫລາຍກໍເມື່ອຍເນື້ອໜັງ.

13 ບັດນີ້ ເມື່ອພັງທັງໝົດແລ້ວ ສະຫລຸບແລ້ວ ຄືຈົ່ງຢ້າເກງພຣະເຈົ້າ ແລະຮັກສາພຣະບັນຍັດ
ຂອງພຣະອົງ ເພາະນີ້ແຫລະເປັນໜ້າທີ່ທັງໝົດຂອງມະນຸດ.

14 ດ້ວຍວ່າພຣະເຈົ້າຈະເອົາການງານທຸກປະການເຂົ້າສູ່ການພິພາກສາ ພ້ອມດ້ວຍສິ່ງທີ່ລັບລີ້
ທຸກຢ່າງ ບໍ່ວ່າດີ ຫລືຊົ່ວ.

ຕົວຫຍໍ້

ຊື່ພຣະທຳ	ຕົວຫຍໍ້	ຊື່ພຣະທຳ	ຕົວຫຍໍ້
ປະຖົມມະການ	ປຖກ	ປັນຍາຈານ	ປຍຈ
ອົບພະຍົບ	ອພຍ	ຍອດເພງ	ຍດພ
ລະບຽບພວກເລວີ	ລລວ	ເອຊາຢາ	ອຊຢ
ຈິດເຊັ່ນບັນຊີ	ຈຊບ	ເຢເຣມີຢາ	ພຄຄ
ພຣະບັນຍັດສອງ	ພບຍ	ເພງຄຳຄວນ	ຢຣມ
ໂຢຊວຍ	ຢຊຍ	ເອເຊກີເອນ	ອສກ
ພວກຜູ້ປົກຄອງ	ຜປຄ	ດານີເອນ	ດນອ
ນາງຣຸດ	ນຣດ	ໂຮເຊອາ	ຮຊອ
1 ຊາມູເອນ	1ຊມອ	ໂຢເອນ	ຢອນ
2 ຊາມູເອນ	2ຊມອ	ອາໂມດ	ອມດ
1 ກະສັດ	1ກສດ	ໂອບາດີຢາ	ອບດ
2 ກະສັດ	2ກສດ	ໂຢນາ	ໂຢນ
1 ຂ່າວຄາວ	1ຂຄວ	ມີກາ	ມກາ
2 ຂ່າວຄາວ	2ຂຄວ	ນາຮູມ	ນຮມ
ເອັດຊະຣາ	ອສຣ	ຮາບາກຸກ	ຮບກ
ເນເຮມີຢາ	ນຮຢ	ເຊຟານີຢາ	ສຟຢ
ເອສະເທີ	ອຊທ	ຮັກກາຍ	ຮກຍ
ໂຢບ	ໂຢບ	ເສກາລີຢາ	ສກຢ
ເພງສັນລະເສີນ	ພສສ	ມາລາກີ	ມລກ
ສຸພາສິດ	ສພສ		

This 2010 edition of the Lao Bible has been revised and extended from the 1979 edition of the Lao Shorter Old Testament and 1973 edition of the Lao New Testament, as published by Thailand Bible Society in 1991.